

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 71/06-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť C., o. c. p. akciovej spoločnosti K. v likvidácii, so sídlom K., zastúpenej advokátom Mgr. Ing. I. I., V., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Ro 6136/97, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť C., o. c. p. akciovej spoločnosti K. v likvidácii, **o d m i e t a** pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. februára 2006 doručená sťažnosť C., o. c. p. akciovej spoločnosti K. v likvidácii, so sídlom K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom Mgr. Ing. I. I., V., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Ro 6136/97.

Sťažovateľka uviedla, že 31. júla 1997 podala okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa voči odporcovi domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1 140 Sk. Podľa vyjadrenia sťažovateľky okresný súd v danej veci vedenej pod sp. zn. 12 Ro 6136/97 vydal 2. októbra 1997 platobný rozkaz, ktorý nenadobudol právoplatnosť, pretože odporca podal proti nemu odpor. Podľa názoru sťažovateľky okresný súd v danej veci nepostupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, predovšetkým nevedol konanie tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sťažovateľka uviedla, že vec dosiaľ nie je právoplatne skončená, aj keď podľa jej názoru vec nie je ani skutkovo, ani právne zložitá a ona sa ako účastník konania nepričinila o prieťahy v konaní okresného súdu.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka namietala prieťahy v konaní okresného súdu zaslaním sťažnosti jeho predsedovi, ktorý podľa vyjadrenia sťažovateľky prieťahy v konaní konštatoval.

Sťažovateľka na základe toho navrhla, aby ústavný súd rozhodol, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Ro 6136/97 porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, zaviazal ho uhradiť primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 Sk a trovy právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Sťažovateľka je ako akciová spoločnosť v likvidácii zapísaná v oddiele Sa vložke číslo 819/V Obchodného registra Okresného súdu Košice I. Z tohto výpisu z obchodného registra jednoznačne vyplýva, že za sťažovateľku v likvidácii koná a podpisuje likvidátor spoločnosti samostatne, a to tak, že k vytlačenému alebo napísanému obchodnému názvu spoločnosti pripojí svoj vlastnoručný podpis.

Ústavný súd zistil, že sťažovateľka ako obchodná spoločnosť v likvidácii nemá ustanoveného likvidátora, a teda za sťažovateľku nemá kto konať ako jej zástupca. Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že neexistoval subjekt, ktorý by bol oprávnený splnomocniť advokáta za účelom podania sťažnosti a zastupovania sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľka k podanej sťažnosti predložila splnomocnenie pre advokáta na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. V tomto splnomocnení sa však ako zástupca sťažovateľky uvádza osoba, ktorá nie je likvidátorom, a preto splnomocnenie nemá zákonom predpokladané účinky preukázania zmluvy o právnej pomoci, respektíve príkaznej zmluvy podľa ustanovenia § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka a neopravňuje na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažnosť trpí neodstrániteľným nedostatkom jej náležitosti spočívajúcim v tom, že sťažnosť nebola podpísaná sťažovateľkou, pretože tá nemá zákonným spôsobom ustanoveného likvidátora, ktorý by v jej mene konal. Z uvedeného dôvodu je tu aj ďalší nedostatok sťažnosti, ktorý spočíva v nedostatočnom preukázaní splnomocnenia pre advokáta v konaní pred ústavným súdom.

Keďže v danom prípade ide o neodstrániteľný nedostatok náležitosti sťažnosti, a to až do doby vymenovania nového likvidátora, ústavný súd sťažnosť odmietol pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí bez toho, aby advokáta vyzýval na odstránenie nedostatku podania (obdobne napr. II. ÚS 35/06, II. ÚS 38/06).

Nad rámec vyššie uvedeného je potrebné uviesť, že Mgr. Ing. I. I. bol od 31. januára 2006 podľa ustanovenia § 7 ods. 1 písm. i) zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov vyčiarknutý zo zoznamu advokátov.

Na základe vyššie uvedeného rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. marca 2006